

קונטרס

בּוֹרָא רְפוּאוֹת

יגלה איך שרפואת האדם תלויה רק בידו יתברך, והוא יתברך בורא רפואות בכל יום, והרופא הוא רק שליח, וצריך לשמר את עצמו מאד מאד מרופא אליל, ואל יבטח בשום בשר ודם, ורק בהקדוש ברוך הוא בעצמו ישים בטחונו, ותמיד יבקש ממנו יתברך, שיעמד לימין הרופא, ושלא יקלקל, חס ושלום, רק ישלח את מלאך רפאל לרפאותו, ויהיה בריא כל ימי חייו.

★

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון,
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו
הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

★

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

הַכְּתָבָת לְהַשִּׁיג אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה
וְכֵל סִפְרֵי אֲדָמוֹר מוֹהֲרָן מְבֻרְסֶלֶב זי"ע
וְסִפְרֵי תַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים

* * *

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

יְבִנְאֵל

עִיר בְּרֶסֶלֶב

גָּלִיל

* * *

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית

מְתִיבְתָא הַיְכַל הַקֹּדֶשׁ – חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב

.42nd st 1129

Brooklyn N.Y. 11219

* * *

מוֹסְדוֹת "הַיְכַל הַקֹּדֶשׁ" חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב בְּאֶרֶץ וּבְחוּ"ל

שֶׁ"י עֲמַתָּת "יִשְׁמַח צְדִיק - קָהֵלֶת בְּרֶסֶלֶב בְּגָלִיל"

בְּנִשְׂאוֹת כ"ק מוֹהֲרָא שׁ שְׁלִיט"א – הַצְּדִיק מִיְבִנְאֵל

רַח' רַבִּי נַחֲמָן מְבֻרְסֶלֶב 1, ת.ד. 421 יְבִנְאֵל, 15225

טֶלְפוֹן רַב קוֹי: 04-6708356 – פַּקֵּס: 04-6708359

E-Mail: breslevcity@gmail.com

Web site: www.breslevcity.co.il

breslevcity.co.il
הַר | שְׂדֵה | בֵּית

קונטרס

בוֹרָא רְפוּאוֹת

.א

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, אֲשֶׁר רַבְנוּ הַקְדוּשׁ
הַרְבֵּה לְדַבֵּר עִמָּנוּ מֵעַנֵּן רוּפְאִים וְדוּקְטוּרִים
וּמְרְפוּאוֹת, וְהָיָה מְגַנָּה מְאֹד מְאֹד עֲנִין רְפוּאוֹת
וְדוּקְטוּרִים, וּמְזַהֵר מְאֹד מְאֹד לְכָל מִי שְׁרוּצָה לְחוּס
עַל חַיָּו וְעַל חַיֵּי זָרְעוֹ וּבְנֵי בֵיתוֹ, שִׁירְחִיק עֲצֻמוֹ מְאֹד
בְּתַכְלִית הַרְחוּק מִלְעֶסְקָה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, בְּרְפוּאוֹת,
בְּדוּקְטוּרִים וּבְרוּפְאִים, וְאַפְלוּ מִי שֵׁשׁ לוֹ חוֹלָה בְּתוֹךְ
בֵּיתוֹ, וְאַפְלוּ הַחֲלֵי חֲזָקָה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֶף-
עַל-פִּי-כֵן יִשְׁלִיף עַל הַשֵּׁם יְהוָה, וְיִשְׁעַן בְּאַלְקֵיו לְבַד,
וְאֵל יַעֲסֵק בְּרְפוּאוֹת, בְּדוּקְטוּרִים וּבְרוּפְאִים כָּלֵל, אֶפְלוּ
בְּמָקוֹם שֵׁשׁ דוּקְטוּרִים וְרוּפְאִים מְפֻלְגִים, אֶף-עַל-פִּי-

כֵּן אֵל יִסְמַךְ עֲלֵיהֶם, וְאֵל יִמְסַר חַיּוֹ בַיָּדָם, כִּי הֵם
 קְרוּבִים לְמִיתָה יוֹתֵר מֵחַיִּים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כִּי אֶפְלוּ מִי
 שְׁהוּא דוֹקְטוֹר וְרוּפָא גְדוֹל, אִי אֶפְשֵׁר לוֹ לִכְוֹן אַח
 הַחֲלִי וְהַרְפוּאָה הַשְּׂיִכָּת לוֹ, לְפִי מְזִגוּ וְטַבְעוּ וְכַפִּי הַחֲלִי
 שְׁלוֹ, וְכַפִּי הָעֵת וְהַזְמַן, כִּי יֵשׁ בְּזֶה כֶּמֶה וְכַמֶּה שְׁנוּיִים,
 שְׁצַרִיף הַדוֹקְטוֹר וְהַרוּפָא לִכְוֹן בְּהֵם מְאֹד, וְקִשָּׁה לוֹ
 מְאֹד שְׂיִכּוֹן וְלֹא יִטְעָה בְּכָל הַפְּרָטִים, כַּאֲשֶׁר הֵם
 בְּעֶצְמָם מוֹדִים בְּזֶה, וּבִנְקֵל מְאֹד יוּכַל לְקַלְקֵל לוֹ הַרְבֵּה,
 עַד שֶׁלֹּא תוֹעִיל שׁוּם תְּקִנָּה לְחַיּוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֶפְלוּ
 הַדוֹקְטוֹר וְהַרוּפָא הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר, מְכַל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן רַב
 הַדוֹקְטוֹרִים וְהַרוּפְאִים הַמְצוּיִים בְּמַדִּינָתֵנוּ, אֲשֶׁר רַבָּם
 אֵינָם יוֹדְעִים בֵּין יְמִינָם לְשִׁמְאֵלָם, וְהֵם רוֹצְחִים מִמֶּשׁ,
 וְהוֹרְגִים נַפְשׁוֹת בַּיָּדַיִם, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׁצַרִיף לְבָרוּחַ מֵהֶם
 כְּמַטְחֵי קִשָּׁת, לְבַל יָמִית אֶת עֲצָמוֹ אוֹ אֶת הַחוּלָה
 שְׁמוּסָר לָהֶם בַּיָּדַיִם, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֶפְלוּ כְּשׁוֹמֵךְ עַל
 דוֹקְטוֹרִים גְּדוֹלִים, זוּהִי סִפְנָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְהוּא רַחוּק
 מִן הַחַיִּים, מֵאַחַר שֶׁנֶּפֶל בְּיַד הַדוֹקְטוֹר וְהַרוּפָא; וְסַפֵּר
 רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ, שֶׁכְּשֶׁהִיָּה בַקְּהֵלֶת לְמַבְרַג שֶׁהוּא מְקוּם
 קְבוּץ דוֹקְטוֹרִים וְרוּפְאִים גְּדוֹלִים, הָעֵיד לְפָנָיו דוֹקְטוֹר
 גְּדוֹל בְּעֶצְמוֹ, שְׁטוֹב לְהַתְּרַחֵק מִרְפוּאוֹת וּמְדוֹקְטוֹרִים
 בְּתַכְלִית הַרְחוּק, וְאָמַר, שֶׁכְּכֹר חֲקְרוּ כָּל-כָּף בְּתַכְמַת

הדוקטוריא והרפואה, עד שעכשו אינם יודעים, כלל וכלל לא, כי מרבוי חקירתם, כבר ראו, שאי אפשר לחקר ולברר אמתת הדברים על מכונם, גם יש מחלוקות גדולות ביניהם בעניני הרפואות, ובקהלת למברג יש שתי כתות של דוקטורים ורופאים המחלקים בענין איזה חלי מסכן, איך להתנהג בו, שפת אחת אומרת, שכל הדברים החזקים, שיש להם איזו חריפות, מזיקים מאד לזה החלי, ושצריך החולה לקחת רק את הדברים שהם להפך, והפת האחרת אומרת להפך ממש — שצריך לזה החלי דיקא דברים חזקים וכיוצא, ודברים מתקים ורכים מזיקים מאד לחלי הזה, וכל אחת ואחת מהכתות הנזכרות לעיל, מביאה ראיות חזקות לדבריה, ולפי דעת כל אחת מהכתות, מי שמתנהג להפך, מדעתם, זהו סם המות, חס ושלום, נמצא שלפי דעת כת זו, כל ההנהגות של החולה הנזכר לעיל, שמתנהג על-פי הדוקטורים של הפת השניה, הם סם המות, חס ושלום, וכן להפך לפי הפת האחרת, וכל אחת מהכתות היא בעלת דוקטורים גדולים מפלגים בחכמה זו מאד, ואף-על-פי-כן אינם יכולים לכוון לאמת לאמתה, וגם אי אפשר לברר בחוש עם מי האמת, כי לפעמים נראה בחוש כפי דעה זו,

וּלְפַעֲמִים לְהַפֵּךְ וְאִי אֶפְשֶׁר לָהֶם לְבַרֵּר אֶת הַדְּבָר כָּלֵל,
 נִמְצָא שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְסַמֵּךְ עַל הַדּוֹקטוֹרִים וְהַרּוֹפְאִים,
 מֵאַחַר שֶׁהֵם בְּעֶצְמָם מְבַלְבְּלִים מְאֹד מְאֹד בְּחֻכְמָה זוֹ,
 וְאִי אֶפְשֶׁר לָהֶם לַעֲמֹד עַל הָאֱמֶת לְאִמְתָּהּ, וְאִיךָ יִמְסֹר
 הָאָדָם אֶת חַיּוֹ בְיָדָם, כְּשֶׁהוּא תְלוּי בַּחוּט הַשְּׁעָרָה,
 שְׂכָאֶשֶׁר הַדּוֹקטוֹר וְהַרּוֹפֵא שׁוּגָה בְּאִיזוֹ תְנוּעָה בְּעֵלְמָא
 כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, הֵרִי הוּא מְקַלְקֵל חַיּוֹ וּמְמִיתוֹ בְּיָדָיו! ?
 וְכֹאֲשֶׁר רוֹאִים בַּחוּשׁ בְּרַב הַפַּעֲמִים שֶׁהִרְבֵּה מְאֹד מֵתִים
 מִן הָעוֹלָם עַל-יְדֵי הַדּוֹקטוֹרִים וְהַרּוֹפְאִים כִּי יֵשׁ בְּעֵנֶיךָ
 חֻכְמַת הַדּוֹקטוֹרִיא וְהַרְפוּאָה דְקָדוּקִים הִרְבֵּה הִרְבֵּה
 מְאֹד מְאֹד, וְהֵם נִעְלָמִים מֵהֵם מְאֹד מְאֹד, כְּעֶצְמִים
 בְּכֻטָּן הַמְּלֵאָה (קִהְלַת י"א), עַד שְׂאֵי אֶפְשֶׁר שִׁיכּוֹן
 הַדּוֹקטוֹר וְהַרּוֹפֵא בְּכָל הַדְּקָדוּקִים וְהַפְּרָטִים וְלֹא יִשְׁגָּה
 כָּלֵל; עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק וּלְבָרַח מֵהֵם מְאֹד, וְאֵל
 יֹאמֶר הָאָדָם שֶׁהוּא חוֹלָה, חָס וְשָׁלוֹם, אוֹ שִׁישׁ לוֹ חוֹלָה
 בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, חָס וְשָׁלוֹם — אִם-כֵּן עַל מִי אֶסְמֵךְ, כִּי
 בְּהִכְרַח לַעֲשׂוֹת אִיזָה עֶסֶק בְּדֶרֶךְ הַטְּבַע, וְאִיךָ אֲנִיחַ אֶת
 הַחוֹלָה וְלֹא אֶשְׁתַּדֵּל בְּהַצְלָתוֹ? כִּי בְּאֱמֶת זוֹ שְׁטוּת, כִּי
 מֵאַחַר שֶׁהַדּוֹקטוֹר וְהַרּוֹפֵא רְחוּקִים מֵחַיִּים וּקְרוּבִים
 לְהַפֵּךְ, וְסוּף כָּל סוּף הוּא צְרִיךְ לְסַמֵּךְ רַק עַל הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ, טוֹב לְסַמֵּךְ מִיָּד עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל יִסְכֵּן אֶת

החולה בַּיָּדַיִם עַל-יְדֵי הַדּוֹקְטוֹר וְהַרּוֹפֵא, כִּי עַל-פִּי-רֹב
 הַדּוֹקְטוֹרִים וְהַרּוֹפְאִים הֵם שְׁלוּחֵי מְלֶאךְ הַמּוֹת, רַחֲמָנָא
 לְצַלֵּן, וַיְדַמָּה בְּעֵינָיו כְּאִלוֹ הוּא יוֹשֵׁב בְּמִדְבָּר אוֹ בַּיַּעַר,
 שֶׁבְהִכְרַח לוֹ לִסְמֹךְ עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְבַד, מֵאַחַר שֶׁאֵין
 מֶה לַעֲשׂוֹת, כְּמוֹ-כֵן עֲכָשׁוּ — אֶף-עַל-פִּי שִׁיּוֹשֵׁב
 בְּמָקוֹם שֵׁישׁ דּוֹקְטוֹרִים וְרַפּוּאוֹת, אֶף-עַל-פִּי-כֵן מֵאַחַר
 שֶׁהֵם בְּעֲצָמָם מְבַלְבְּלִים בְּחֻכְמָה זֹו וּבִשְׂאֵר הַחֲשָׁשׁוֹת
 הַרְּבִה מְאֹד, מֶה שֵׁישׁ בְּעֵנִין רַפּוּאוֹת, אִם-כֵּן קְרוֹב
 הַדְּבָר, שֶׁעַל-יְדֵי הַרַפּוּאוֹת וְהַדּוֹקְטוֹרִים, לֹא דֵי שְׁלֹא
 יוֹעִיל, אֲדַרְבָּה יִקְלַקֵּל בְּוַדָּאִי, וְאִם-כֵּן לְמָה יַעֲשֶׂה עֶסֶק
 בְּדַרְךְ הַטְּבַע, שֶׁהוּא רַחוֹק מִשְׂכָּר וְקְרוֹב לְהַפְסֵד? !
 וְרַבְּנּוּ הַקְּדוֹשׁ הִזְהִיר לְהִתְרַחֵק מֵהֵם מְאֹד, וְאִי אֶפְשָׁר
 לְבָאֵר כֹּל מֶה שֶׁסִּפֵּר בְּעֵנִין זֶה, וְאָמַר, שֶׁכָּבֵר הִיָּה
 בְּעוֹלָם מְלָךְ אֶחָד, שֶׁהִרְגָה אֶת כָּל הַדּוֹקְטוֹרִים
 שֶׁבְּמִדְיָנָתוֹ, מֵאַחַר שֶׁהֵם מְזִיקִים מְאֹד לְבְּנֵי אָדָם, וְאָמַר
 בְּדַרְךְ צָחוֹת, שֶׁלְּמֶלֶךְ הַמּוֹת קָשָׁה מְאֹד לְהַמִּית
 בְּעֲצָמוֹ, כִּי כָּל הָעוֹלָם תְּלוּי בּוֹ, וְקָשָׁה וְכָבֵד עָלָיו
 לַעֲשׂוֹת הַכֹּל בְּעֲצָמוֹ, עַל-כֵּן הָעֶמִיד שְׁלוּחִים בְּמָקוֹמוֹ
 בְּכָל מָקוֹם, וְהֵם הַדּוֹקְטוֹרִים וְהַרּוֹפְאִים, שֶׁהֵם שְׁלוּחָיו
 לְהַמִּית אֲנָשִׁים, כִּי הֵם מְמִיתִים בְּנֵי אָדָם הַרְּבִה מְאֹד
 מְאֹד; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְרַחֵק מֵהֵם, וּמְחִזִּיק עֲצָמוֹ בְּהַשֵּׁם

יִתְבָּרַךְ לְסַמֵּךְ עָלָיו לְבַד, וְהִרְבֵּה לְדַבֵּר עִמָּנוּ מְאֹד בְּעִנְיָן
זֶה — לְהִתְרַחֵק מֵהֶם מְאֹד יְהִי אִיךְ שְׂיִהְיֶה, חֵס
וְשָׁלוֹם, תְּמִיד יִשָּׂא עֵינָיו לַשָּׁמַיִם, וַיִּשְׁעַן עַל הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ לְבַד.

ב.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר, אֲשֶׁר לְאַחֲרוֹנָה
כָּל מִי שְׂרוּצָה לְהַעֲשׂוֹת דּוֹקטוֹר — נַעֲשֶׂה, וּמִמָּשׁ אֵין
שׁוֹם פְּקוּיחַ עַל הַדּוֹקטוֹרִים, וּבְנֵי-אָדָם מוֹסְרִים עֲצָמָם
בְּיָדָם, וְהֵם מִמָּשׁ מִפְּקָרִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן; וְעַל-כֵּן אִם
אֲתָה כָּבֵר כֵּן צָרִיךְ לִילֵךְ לְרוֹפֵא וּלְדוֹקטוֹר, רְאֵה
לְהַשְׁתַּדֵּל לִילֵךְ דּוֹקָא אֶל רוֹפֵא פְּרָטִי, וְרוֹפֵא גְדוֹל וּבַעַל
אַחֲרִיּוֹת, וְלֹא אֶל סֵתָם מִפְּקָר, הַמְּלַבִּישׁ עֲצָמוֹ בְּחֻלִּיק
לְבָן, וְעוֹשֶׂה כָּל מַה שְּׂרַק רוּצָה לַעֲשׂוֹת עִם הַחוּלָה,
וּצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הִרְבֵּה מִמָּנוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂמַלְאָךְ רְפָאֵל
יַעֲמֵד לִימִין הַרוֹפֵא וְהַדּוֹקטוֹר, וַיִּשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע,
וַיִּצְלִיחַ בְּשִׁלְיָחוֹתוֹ, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרַכּוֹת ס.)
עַל פְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א): "וְרָפָא יִרְפָּא" — מִכָּאן, שְׁנִתְּנָה
רְשׁוּת לְרוֹפֵא לְרַפְּאֵת, וְעַקֵּר הַסִּימָן אִם הוּא רוֹפֵא
וְדוֹקטוֹר טוֹב הוּא — כְּשֶׁהוּא אִישׁ חֶסֶד וּבַעַל רַחֲמִים.

וַיֵּשׁ לוֹ הַבְּנָה עֲמָקָה לַחֹלָה וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ, וְאִינוּ לְהוֹט
 כָּל־כֶּף אַחֲרֵי הַבְּצַע וְהַכֶּסֶף, וּמִכָּל שֶׁכֶּן שֶׁהוּא אִישׁ יָרָא
 וְחָרַד לְדַבֵּר הַשֵּׁם, הוּא שְׁלִיחַ טוֹב, אֲבָל סֵתֶם רוֹפֵא
 וְדוֹקטוֹר הוּא סֵתֶם מִפְקָר, הַמְשַׁחַק עִם חַיֵּי בְנֵי־אָדָם,
 וְאִין אֶצְלוֹ שׁוֹם חֲשִׁיבוֹת לְחַיֵּי־בְנֵי אָדָם, מִכָּל שֶׁכֶּן מִי
 שְׁכּוֹפֵר בְּעַקֵּר, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, סִפְנָה גְדוּלָה לְהַמְסֹר
 בְּיַדּוֹ, כִּי הוּא סֵתֶם מִפְקָר, וְעַל חַיָּו אִינוּ חָס, וְאִיךָ
 יַחוּס עַל חַיֵּי אַחֲרִים ? !

וְאֵל תַּחֲשַׁב אַחֲרַת כְּרָגַע, כִּי מְאֹד מְאֹד הַזְהִירֵנוּ
 רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ עַל דְּבָרִים אֵלּוּ, וְכָל חַיֵּי הָאָדָם תְּלוּיִים
 בָּזֶה, וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אָנוּ עֹדִים לְמַעֲשֵׂי הַפְּקָרוֹת,
 שְׁעוֹשִׂים הַרוֹפְאִים וְהַדוֹקטוֹרִים בְּכַתִּי חוֹלִים עִם
 הַחוֹלִים וְכוּ', כָּל מִינֵי בְּדִיקוֹת וְכוּ', שְׂאִינוּ מְכָרַח כָּלֵל,
 כָּל מִינֵי נְסִיוֹנוֹת הֵם מְנַסִּים עַל הַחוֹלִים וְכוּ', אֲשֶׁר הֵם
 בְּעֶצְמָם מוֹדִים, שְׂאִין צְרִיכִים כָּלֵל, כִּי הֵם סֵתֶם
 מְלַמְּדִים עֶצְמָם עַל גּוֹפּוֹת הַחוֹלִים, וּבַפְּרָטִיּוֹת אֲנָשִׁים
 זְקָנִים וּקְשִׁישִׁים, עֲלֵיהֶם הַרַחֲמָנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי
 הֵם מוֹסְרִים עֶצְמָם בְּיַדֵּי שְׁלוּחֵי מְלֶאכֶת הַמְּוֹת דִּיקָא,
 וּבַפְּרָטִיּוֹת אֵלּוּ הַרוֹפְאִים וּבְכַתִּי־הַחוֹלִים הַעוֹשִׂים נְתוּחֵי
 מֵתִים, הֵם רוֹצְחֵי־נַפְשׁוֹת בְּיַדֵּים מִמֶּשׁ, כִּי יֵשׁ אֵיבָרִים

שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִתְלַמַּד בָּהֶם, רַק כְּשִׁלּוּקְחִים אֶת זֶה
 בְּשַׁעַה שֶׁהָאָדָם עֹדֵן חַי, וְעַל־כֵּן כְּשִׁנּוּפְלִים בִּידֵיהֶם
 זְקָנִים, הֵם רוֹצְחִים אוֹתָם בִּידֵים מִמֶּשׁ, בְּלִי שׁוּם
 רַחֲמָנוּת כָּלֵל, וּבָדָם קָר, וְעַל־כֵּן מִי שֶׁמְכַנִּים זְקֵן אוֹ
 זְקָנָה לְבֵית חוֹלִים, הֵם צָרִיכִים שְׁמִירָה, וְאַחַד
 מֵהַמְשַׁפָּחָה יִתְחַלֵּף עִם הַשָּׂנִי, וַיַּעֲמֵד שָׁם עֲשָׂרִים
 וְאַרְבָּע שָׁעוֹת לְשְׁמִירָה, כִּי הֵם חֲשׂוּדִים עַל רְצִיחָה,
 וְהַשֵּׁם הַטּוֹב יְחוּס וַיִּרְחַם עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁיְהִיוּ
 בְּרִיאִים, וְלֹא יִצְטָרְכוּ לִפְלֵי בִידֵי הַרוֹפְאִים וְהַדּוֹקְטוֹרִים,
 שֶׁהֵם רוֹצְחֵי אָדָם מִמֶּשׁ.

ג.

צָרִיף שֶׁתִּדַּע, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיִּקָּר! כִּי סִימָן זֶה תִּקַּח
 בְּיָדְךָ — הָאֵם הַרוֹפֵא הוּא רוֹפֵא וְדוֹקְטוֹר טוֹב? וְהָאֵם
 בְּאֵמֶת הוּא אִישׁ רְצִינִי? אִם אֵינוֹ לְהוֹט כָּל־כָּךְ אַחַר
 הַכֶּסֶף וְהַבָּצֵעַ, וְאִם הוּא אִישׁ נוֹחַ לְבְרִיּוֹת, וְטוֹב לֵב
 וְרַחֲמָן, וּבַעַל חֶסֶד, וַיֵּשׁ לוֹ הַרְגֵּשׁ לְכַנֵּי אָדָם, וְהוּא אִישׁ
 מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶהוּ רוֹפֵא וְדוֹקְטוֹר טוֹב, וְהוּא שְׁלִיחַ
 הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ, וְאֵלָיו מִתָּר לִפְנוֹת, וּמָה גַם שְׁצָרִיכִים גַּם
 אֲז לְהִרְבּוֹת בְּתַפְלוֹת וּבְתַחֲנוּנִים, שֶׁמֶלֶאךְ רְפָאֵל יַעֲמֵד

עַל יְמִינוֹ, וַיְהִיָּה שְׁמוֹר מִכָּל רַע, וְלֹא יַעֲשֶׂה אִיזוֹ טְעוֹת,
וְהוּא דִּיקָא יְהִיָּה הַשְּׁלִיחַ שְׁלוֹ, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי, כְּתוּבוֹת, פָּרָק י"ג): לֹא מִן הַכָּל אָדָם
זוֹכָה לְהַתְּרָפוֹת, עֵינֵי שָׁם; וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ
הַרְּבָה מִמֶּנּוּ יִתְּבַרֵךְ, שְׂיַחֲוֶס וַיַּחְמַל עָלָיו, וַיַּצְלִיחַ
בְּרְפוּאוֹתוֹ.

וְעַנִּין הַתְּפִלָּה צְרִיכָה לְהִיּוֹת עַל־יְדֵי הַחוֹלָה
בְּעֶצְמוֹ, שְׁקָדָם שְׁהוֹלֵךְ אֶל רוּפָא, יִתֵּן עַל פְּדִיוֹן. (עֵינֵי
לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ג') וַיִּתְּפַלֵּל הַרְּבָה אֵלָיו
יִתְּבַרֵךְ, שְׂתִּהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וַיַּצְלִיחַ הַרוּפָא
וְהַדּוֹקטוֹר לְמַצֵּא לוֹ אֶת הַתְּרוּפָה הַנִּכּוֹנָה, וְלֹא יִטְעֶה,
חַס וְשָׁלוֹם, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה,
פָּרָשָׁה נ"ג, סִימָן י"ט): יָפָה תְּפִלַּת הַחוֹלָה לְעֶצְמוֹ, יוֹתֵר
מִכָּל וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְעַל־כֵּן קָדָם שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ אֶל
הַרוּפָא וְאֶל הַדּוֹקטוֹר, תִּתֵּן צְדָקָה וּפְדִיוֹן לְצַדִּיקִים
אֲמִתִּיִּם, וְתִתְּפַלֵּל הַרְּבָה אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ
שְׂתוֹזָפָה לְהַפְּנֵס בְּשָׁלוֹם אֶל הַרוּפָא וְאֶל הַדּוֹקטוֹר אוֹ אֶל
בֵּית הַחוֹלִים, וְתוֹזָפָה לְצֵאת בְּשָׁלוֹם מִהַרוּפָא
וּמִהַדּוֹקטוֹר אוֹ מִבֵּית הַחוֹלִים, כִּי אֶצְלוֹ יִתְּבַרֵךְ יְקָרָה
מְאֹד מְאֹד תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, כְּמֵאמָרָם, זְכוּרֵנִס לְכַרְכָּה

(וּיִקְרָא רַבָּה, פֶּרֶשֶׁה ל', סִימָן ג'): בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׁאִין לָהֶם
 — לֹא מְלָךְ, וְלֹא נְבִיא, לֹא כֹהֵן, וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים,
 וְאִין לָהֶם אֵלָא תַּפְלָה בְּלִבְדָּ, אָמַר דּוֹד לְפָנֵי הַקְּדוּשָׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תְּבֻזָּה אֶת תַּפְלָתָם, עֵין
 שָׁם; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין מֵג'): מִי שֶׁדַּעַתּוֹ
 שְׁפֵלָה, אִין תַּפְלָתוֹ נִמְאָסֶת, שְׁנֹאֵמַר: לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה,
 אֱלֹהִים לֹא תְבֻזָּה, עֵין שָׁם; וּמִי עוֹד שָׁבוּר וְנִדְכָּה כָּל-
 כֶּף כְּמוֹ הַחוּלָה, אֲשֶׁר דָּרְכוּ לְפָרֶשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ, אֶפְלוּ
 לְפָנֵי בֶּשֶׁר וְדָם, מְכַל שְׁכָן שִׁישְׁפֵּף שִׁיחוֹ וַתַּפְלָתוֹ לְפָנָיו
 יִתְבָּרַךְ, וַיִּדְבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׁרָגִיל בָּהּ, וַיִּבְקֶשׁ
 וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שִׁיחֹס וַיַּחְמַל עָלָיו, וַיִּרְבֶּה בְּזָה
 מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּאֵמֶת אִין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעְדֵּי יִתְבָּרַךְ
 כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, רַק הַתְּלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ
 בְּלִבּוֹשֵׁים הָאֵלוּ, אֲשֶׁר לְפָנָי מֵרָאָה עֵינָיו, וְלִכֵּן מִי
 שֶׁמְרָגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִפְצִיר הַרְבֵּה
 בַּתַּפְלָה, תַּפְלָתוֹ מִיָּד נִשְׁמַעַת, וְכֵן צְרִיכִים לְעוֹרֵר
 רַחֲמִים אֲצֵל צְדִיקִים אֲמֵתִים, שִׁיתְּפַלְלוּ עָלָיו,
 כְּמֹאֲמָרָם, זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה (בְּבֵא בְּתָרָא קְטוּ): מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ
 חוּלָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, יִלֵּךְ אֲצֵל חֲכָם, וַיִּבְקֶשׁ עָלָיו רַחֲמִים,
 עֵין שָׁם; וְכֵן יִבְקֶשׁ מֵרַבִּים שִׁיתְּפַלְלוּ עָלָיו, כִּי אֲצֵלוֹ
 יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה תַּפְלָה, וּבְפִרְטוּת תַּפְלָת

רבים שֶׁהיא נִשְׁמַעַת בְּנֶקֶל, כִּי אֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מוֹאֵס בְּתַפְלַת רַבִּים; וְעַל-כֵּן מִי שִׁיּוֹדֵעַ שְׁצָרִיךְ לִילֶךְ
 אֶל רוֹפֵא וְדוֹקְטוֹר, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשִׁצְרִיךְ לְהַכְנִס לְבֵית-
 חוֹלִים, יַעֲזֹר אֶת הַרְבִּים שִׁיתְפַּלְלוּ בְּעַבּוּרוֹ, וְהֵשֵׁם
 יִתְבָּרַךְ הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת, יִשְׁמַע לְתַפְלָתָם, וְהוּא יִתְרַפֵּא
 בְּנֶקֶל, וַיֵּצֵא בְּרִיא וְשֵׁלֶם, וְאֵל יִהְיֶה נֶקֶל בְּעֵינֶיךָ עֲנִינִים
 אֱלוֹ, כִּי רְפוּאָתוֹ שֶׁל הָאָדָם תְּלוּיָה רַק בְּתַפְלָה — אֵיךְ
 שֶׁמִּתְפַּלֵּל אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ.

ד.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיֶּקֶר, כִּי בְּעֵינַי
 הַרְפוּאוֹת, הַרוֹפְאִים וְהַדוֹקְטוֹרִים אֵין זֶה כָּלֵל, וְאֵף
 שְׁחַכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשֵׁין פ"ב): טוֹב
 שְׁבְרוֹפְאִים לְגִיהֲנוּם, כֹּל זֶה נֶאֱמַר בְּרוֹפְאִים מְפַקְרִים,
 אֲשֶׁר נִתְרַבּוּ בַּדּוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים מְאֹד מְאֹד, וְכָל בְּתִי-
 הַחוֹלִים מְלֵאִים מֵהֵם, אֲבָל כַּאֲשֶׁר הָאָדָם בְּאֵמַת חוֹלָה,
 וּמְרַגֵּישׁ לֹא טוֹב, וְצָרִיךְ לִילֶךְ אֶל רוֹפֵא, אֲזִי יִשְׁתַּדֵּל
 לִילֶךְ עַל כָּל פְּנִים אֶל רוֹפֵא מְמַחָה, רוֹפֵא זָקֵן, רוֹפֵא
 בְּעַל אַחֲרִיּוֹת גְּדוֹלָה, רוֹפֵא עִם רִגְשׁ, שֵׁישׁ לוֹ רִגְשׁוֹת אֶל
 חַיֵּי הָאָדָם, כִּי הוּא בּוֹדֵאי יִתְעַץ עִם עוֹד רוֹפְאִים, כְּמוֹ

שְׂרוּאִים בְּחוּשׁ, אֲשֶׁר רוּפָא בְּעַל אַחֲרִיּוֹת יִתְיַעַץ עִם עוֹד
מִמְּחִים, וְלִהְפּוֹךְ — אֵלּוּ בְּעַלֵי הַגְּאוּה, רוּפְאֵי אֱלִיל הֵם
עוֹשִׂים עַל דַּעַת עֲצָמָם כָּל מָה שְׁלִבְכֶם חֲפִץ, וְאִינִם
מִתְחַשְּׁבִים בְּחַיֵי בְּנֵי אָדָם כָּלֵל, וְדִיקָא עֲלֵיהֶם אָמְרוּ
וְכוֹנּוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, כְּשֶׁאָמְרוּ: "טוֹב שְׁבְרוּפְאִים
לְגִיּהֲנוּם", כִּי טוֹבוֹת עֲצָמוֹ הוּא דוֹרֵשׁ, כְּאֲשֶׁר רוּאִים
בְּחוּשׁ, בְּשַׁעֲה שְׂיֵשׁ אִיזוֹ שְׁבִיתָה בְּבִתֵי חוּלִים אוֹ אֲצֵל
רוּפְאִים וְכוּ', אֲזִי לֹא יַעֲשׂוּ מְאוּמָה לְמַעַן הַחוּלָה, וְעַל
כֵּן אֵלּוּ סוֹכְבֵי וְהוֹלֵךְ — "טוֹב שְׁבְרוּפְאִים לְגִיּהֲנוּם",
כִּי כָּל הַטּוֹבוֹת לְעֲצָמוֹ הוּא מִתְּפוֹן, וְצוּעֵק וְנוֹכַח —
הַב הַב, וְכִמְאֲמָרָם, זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה (יִלְקוּט תְּהִלִּים, רָמַז
תשי"ז): לְעֵלוּקָה שְׁתֵּי בְּנוֹת הַב הַב גִּיּהֲנוּם אוֹמֵר תֵּן לִי
מִשְׁלֵי וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; כִּי כָּל בְּנוֹתָם הִיא רַק הַפְּסָף
וְהַבְּצֵעַ, וַיֵּשׁ לָהֶם כָּל מִינֵי תְּכָנִיּוֹת אֵיךְ לְהוֹצִיא מִבְּנֵי
אָדָם כְּסָף, וְאִינִם מְסַתְּפָלִים כָּלֵל לְרְפוּאָתָם; וְעַל-כֵּן
בְּשַׁעֲה שְׁאֵתָה כֵּן צְרִיךְ לְגֵשֶׁת אֶל רוּפָא, לֶךְ דִּיקָא אֶל
רוּפָא אֲמֵן, רוּפָא בְּעַל אַחֲרִיּוֹת עִם שֵׁם טוֹב, וּמְכַל שְׁפָן
רוּפָא יֵרָא שָׁמַיִם, וְהַעוּלָה עַל הַכֵּל — לֹא לְכַטַּח
בְּרוּפָא, רַק בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְאִזּוֹ בְּוֹדָא
תְּזַכֶּה לְהַתְּרָפָא בְּרְפוּאָה שְׁלָמָה.

ה.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! בְּכֹל מְקָרָה רַע
שְׁקוּרָה לָךְ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְהַרְוֹפָאִים מִיַּעֲצִים לְנַתַח
אוֹתְךָ, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲזִי אֵל תַּעֲשֶׂה דְבָר זֶה תִּכְף־וּמִיד,
רַק עָלֶיךָ לְהַתִּיעֵץ לְכֹל הַפְּחוֹת בְּשִׁלְשָׁה רוֹפְאִים
מִמַּחִים, וְתַחֲקֵר הֵיטֵב מֵהַ וְלָמָּה, וְאַחֲר־כֵּן תִּרְבֶּה
בְּצַדִּיקָה וּבַתְּפִילָה, וְאַחֲר־כֵּן אַתָּה יְכוּל לְהַתְּרַפָּא, וְכֵן
בְּשַׁעֲה שְׁאַתָּה שׁוֹכֵב בְּבֵית חוֹלִים, אוֹ אֶחָד מִמְּשַׁפְּחַתְךָ
שׁוֹכֵב בְּבֵית חוֹלִים, תִּהְיֶה זֶהִיר וְשִׁמּוּר — אֵילו
רְפוּאוֹת וְתַרּוּפוֹת נוֹתְנִים לָךְ אוֹ לְחוֹלָה, כִּי לְפַעְעִים
עוֹשִׂים טְעוֹת וְכוּ', וְזֶה עוֹלָה בְּחַיִּים, רַחֲמָנָא לְצַלְן;
וְעַל־כֵּן אֵל תִּהְיֶה בִישָׁן לְשִׁאל אֶת הַרְוֹפָא, אֲפִלוּ עֶשֶׂר
פְּעָמִים כָּל דְּבָר, הֶעָקֵר שְׁלֵא תִפְחַד מִהַרְוֹפָא, וְאֵל
תִּתְבַּיֵּשׁ מִמֶּנּוּ, כִּי הוּא רַק בְּשִׁר וְדָם, וְלֹא כְמוֹ אֵלו
הַטְּפָשִׁים וְהַמוֹן הָעַם קִטְנֵי הַדַּעַת, שְׁחוֹשְׁבִים כְּאֵלו
הַרְוֹפָא הוּא אֵלִיל, וּמְפַחְדִים וּמִתְבַּיֵּשִׁים מִמֶּנּוּ לְשִׁאל
שְׁאֵלוֹת שׁוֹנוֹת, וּבְזֶה בְּעַצְמוֹ תּוּכַל לְרַאוֹת אִם הַרְוֹפָא
הוּא רְצִינִי — אִם עוֹנֶה לָךְ עַל שְׁאֵלוֹתֶיךָ בְּסִבְלָנוֹת
גְּדוּלָה, וּמִיַּעֲץ לָךְ וְכוּ', וּמְדַבֵּר עִמָּךְ דְּבוּרֵי נְחוּמִים
וְכוּ', וּמְשַׁתְּדֵל בְּטוֹבְתְךָ וְכוּ', אֲבָל אִם הוּא פְּעֵסֵן וְקַפְדָּן

וְכוּי, וְצוּעַק עֲלֶיךָ בְּשַׁעַה שְׁאַתָּה שׁוֹאֵל שְׁאִלוֹתַיךָ, תִּדַע
 כִּי הַרְפוּאָה וְהַדּוֹקְטוֹר הַזֶּה הוּא סֶתֶם בְּעַל גְּאוּהָ, וְאוֹהֵב
 אֶת הַמַּעוֹת, הַכֶּסֶף וְהַכְּבוֹד, וְאַתָּה, אֱהוּבִי, אַחִי, בְּרַח
 מִמֶּנּוּ כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מֵאֵשׁ שׁוֹרֵף, כִּי הוּא רוֹצֵחַ נַפְשׁוֹת
 מִמֶּשׁ, וְכֵן אִם אַתָּה רוֹאֶה רוּפֵא שְׁמַתְלוּצֵץ מִמֶּךָ, מִפְּנֵי
 יְהִדוּתְךָ וְכוּי, תִּדַע שֶׁהַרְפוּאָה הַזֶּה הוּא רוֹצֵחַ מִמֶּשׁ, וְכְמוֹ
 שְׁלֹא הֵייתָ מוֹסֵר אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֵי רוֹצֵחַ, כְּמוֹ-כֵן אֵל
 תִּמְסֹר אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֵי רוּפֵא רוֹצֵחַ, כִּי כָּל רוּפֵא
 וְדוֹקְטוֹר, הַמְתְּלוּצֵץ מִיְהִדוּת, אֵינּוּ רוּפֵא, רַק סֶתֶם
 רוֹצֵחַ וּמִפְקָר, וְצָרִיכִים לְבָרַח מִמֶּנּוּ, כִּי מְרוּפְאִים
 וְדוֹקְטוֹרִים כָּאלוֹ הַזֵּהִירְנוּ רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ לְבָרַח; אֲשֶׁרֵי
 הַמְּצִיית, וְאִז טוֹב לוֹ לְנַצַּח!

ו.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע, אֱהוּבִי, אַחִי הַיְקָר, כִּי רְפוּאוֹתְךָ תְּלוּיָה
 רַק בְּיַדוֹ יִתְבָּרֵךְ וְלֹא בְּיַד בֶּשֶׁר וְדָם, וְעַל-כֵּן אֵל תִּבְטַח
 בְּשׁוּם רוּפֵא אֱלִיל, רַק עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַרְפוּאָה הוּא רַק
 שְׁלִיחַ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כְּמֵאֲמָרְס, זְכוּרֹנִם לְבִרְכָה (בְּרִכּוֹת
 ס.) עַל פְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א): "וְרֵפֵא יִרְפֵּא" — מִכָּאן
 שְׁנִתְּנָה רְשׁוּת לְרֵפְאוֹת, כִּי נִתְּנוּ לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם רְשׁוּת

לְרַפְאוֹת וְלֹא יוֹתֵר, הֵינּוּ אִם הַרּוֹפֵא מֵיֵאֵשׁ אוֹתָךְ אוֹ אֶת
 אֶחָד מִבְּנֵי מְשַׁפְּחַתְךָ — כָּאֵלוּ כִּכְרֵי אֵינן לֹו שׁוֹם תִּקְוָה,
 חֵס וְשָׁלוֹם, מְרַב חֲלִיּוֹ, תִּלְעַג וְתִצְחַק לוֹ, כִּי נִתְּנָה לוֹ
 רְשׁוֹת מִן הַשָּׁמַיִם לְרַפֵּא, אֲבָל לֹא לֵיֵאֵשׁ אוֹתָךְ, וְעַל-כֵּן
 אִם הוּא מֵיֵאֵשׁ אוֹתָךְ, אֵל תִּשְׁמַע לוֹ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל
 אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת
 י.): אֲפֹלוּ חָרַב חֲדָה מִנַּחַת עַל צְוֹאָרוֹ שֶׁל אָדָם, אֵל
 יִתְיַאֵשׁ עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים, וּכְבָר רָאִינוּ בְּעֵינֵינוּ חוֹלִים
 מְסַכְּנִים, שֶׁכְּבָר יֵאָשׁוּ אוֹתָם הַרּוֹפְאִים, וְאָמְרוּ לָהֶם,
 שְׂאִין שׁוֹם תִּקְוָה לְרַפְאוֹתָם, וּלְבִסּוֹף קָמוּ וְהֵאָרִיכוּ עוֹד
 יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, עַל אִפְסֵי וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל הַרּוֹפְאִים;
 וְעַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיֵּקָר! לְעוֹלָם אֵל תֵּיֵאֵשׁ עֲצָמְךָ מִן
 הַרְחָמִים, כִּי בְּזֵה שֶׁתְּרַבֶּה בַתְּפִלָּה תִּמְשִׁיךְ רְפוּאָה
 לְחוֹלָה, וַיֵּמָה שְׂאֵתָה מוֹסֵר אֶת הַחוֹלָה בְּיַד הַרּוֹפֵא, הוּא
 רַק שְׂיֵהִיָּה שְׁלִיחַ טוֹב מִן הַשָּׁמַיִם לְרַפְאוֹתוֹ, אֲבָל בְּשׁוֹם
 פָּנִים וְאִפְּן, שְׂלֹא יֵיֵאֵשׁ אֶתְכֶם, כִּי רַחֲמֵי יִתְבָּרַךְ עַל כָּל
 מַעֲשָׂיו, וְאֲצֹלוּ יִתְבָּרַךְ יְכוּלִים לְפַעַל הַכֹּל עַל-יְדֵי תְּפִלָּה
 וּבִקְשָׁה — אִם מִבְּקָשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי רַחֲמֵי עַד
 אֵינן סוֹף, וּכְבָר רָאִינוּ בְּעֵינֵינוּ עַל חוֹלִים מְסַכְּנִים,
 שֶׁהִתְפַּלְּלוּ עֲלֵיהֶם, וּפְעָלוּ בַתְּפִלָּה לְהַחְזִיר לָהֶם חַיּוּתָם,
 עַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק בַתְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, תְּחַנּוּת

ופּיּוֹסִים, כִּי הוּא יִתְבַּרֵךְ אוֹהֵב תְּפִלָּה, וּבִפְרָטִיּוֹת
שֶׁתְּעוֹרֵר אַחֲרֵים שִׁיתְּפַלְלוּ בְּעִבּוּרָךְ, כִּי תִפְּלֵת הַרְבִּים
מִתְקַבְּלָת, וְכֵן תִּלְךָ אֶצֶל צַדִּיקִים, שִׁיִּבְקְשׁוּ עַל הַחֹלֶה
רַחֲמִים, וּבּוֹדְאֵי זְכוּתָם וּזְכוּת הַרְבִּים תּוֹעִיל, וַיִּתְּרָפֵא
הַחֹלֶה.

ז.

צָרִיף שֶׁתּוֹדַע, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר, כִּי צָרִיף לְשָׁמֹר
אֶת עֲצֻמוֹ מְאֹד מְאֹד מְרוֹפְאִים, וְקִדְּם שֶׁהוֹלֵךְ אֶל אֵיזָה
רוֹפֵא, צָרִיף לְבַדֵּק הֵיטֵב הֵיטֵב אִם הוּא רוֹפֵא רְצִינִי,
וְאִם אֵינוֹ מִפְקָר, וְאִם הוּא רוֹפֵא דְתִי, כִּי עַל-פִּי-רֹב
מְרוֹפֵא כּוֹפֵר וְאֶפִּיקוֹרֶס צָרִיכִים לְבָרַח, כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים
מֵאֵשׁ שׁוֹרֵף, כִּי עַל חַיּוֹ אֵינוֹ חָס, וְאֵיךְ יַחוּס עֲלֶיךָ? !
עַל-כֵּן צָרִיכִים לְבַדֵּק מְאֹד מְאֹד אַחֲרֵ הַרוֹפֵא, לִידַע מֵהוּ
וּמִי הוּא, וְכֵן אִם יֵשׁ אֵיזָה שְׁמֵץ רַע עַל הַרוֹפֵא, צָרִיכִים
לְפָרֶסֶם אֶת זֶה וְלֹא לְפָחַד וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ, וְלִהְפוֹךְ —
אִם יֵשׁ רוֹפֵא נְאֻמָּן, רוֹפֵא רְצִינִי, רוֹפֵא טוֹב, צָרִיכִים
לְגַלוֹתוֹ וּלְפָרְסְמוֹ, שִׁיְהִיָּה שְׁלִיחַ טוֹב לְרַפֵּא אֶת אַחֲיֵנו
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל הַכֹּל — צָרִיף לְהַרְבּוֹת בְּתִפְּלָה
וּבְבִקְשָׁה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ — שִׁיַּחוּס וַיִּרְחַם עַל הַחֹלֶה;

ואל יהיה לך שום בטחון ברופא, כי תדע שהוא רק שליח, ועל-כן יותר טוב שתברח לך אל המשלח, שהוא השם יתברך בעצמו, ותבקש ממנו יתברך, שיהיה הרופא שליח טוב, ויעמד מלאך רפאל על מינו, ויהיה שמור וזהיר מכל רע, ותהיה לו רפואה שלמה.

ח.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר! בשעה שאתה נעשה חולה (לא עלינו), אתה צריך להתעורר מאד מאד בתשובה, כי מובא בזהר הקדוש (פרשת האזינו רצ"ט): כשנגזר על האדם דינים, אזי קדם מכניסים אותו לבית-האסורים — שנופל למשכב, ואינו יכול לזוז, ומכל שכן כשמכרח להפגס אל בית החולים, הרי הוא כמו שנכנס לבית האסורים, והוא צריך אז לרחמים רבים, שיצא בשלום, כי לפעמים מכרחין לכרות לו איזה איבר או לחתך אותו, חס ושלום, באיזה נתוח, ולהוציא ממנו איזה חלק מהגוף, ובזה שמשנים את בריאת הבורא יתברך הוא כבר צריך לרחמים רבים, שיקום, ומכל שכן כשנמסר ביד רופא

אֵלֶּיךָ, שְׁאֵז בּוֹדָאֵי צְרִיף לְרַחֲמִים רַבִּים, שְׁלֵא יִנְתַּח
 אוֹתוֹ בְּאִכְזָרִיּוֹת נוֹרָאָה, וְעַל־כֵּן בְּאִיזָה מַצָּב שְׁאֵתָה רַק
 נִמְצָא וְנַעֲשִׂית חוֹלָה (לֹא עֲלִינוּ). עֲלִיךָ לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלָמָה, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׁיַחֲוֶס
 וַיִּרְחַם עֲלֶיךָ, וְתִשׁוּב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית בְּכָל לִבְךָ,
 וְתִקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ לְקִים אֶת כָּל מַצּוּוֹתָיו יִתְבַּרְךָ, וּבְזָה
 תִּזְכֶּה לְצֵאת מִבֵּית הָאֲסוּרִים, שֶׁהוּא מִטַּת הַחֲלִי, אוֹ
 מִבֵּית הַחֲוָלִים, וְתִשׁוּב בְּרִיא וְשָׁלֵם אֶל בֵּיתְךָ; הֶעֱקַר
 רָאָה לְחִזּוֹק עֲצֻמְךָ, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, וְאֵל תִּיָּאֵשׁ עֲצֻמְךָ
 כְּרָגַע, כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ אָב הַרַחֲמָן, וּמַחֲכָה וּמַצְפָּה שְׁרַק
 תִּשׁוּב אֵלָיו, וְתִקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ עֲלוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִכֵּן רָאָה
 לְהַרְגִיל עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל
 רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית,
 הַצְּלָחָה כְּזוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל; אֲשֶׁר מִי
 שְׁאוּחַז בְּזָה — לְדַבֵּר תָּמִיד עִמוֹ יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת
 וּבְכַפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְאֵז
 בּוֹדָאֵי יִרְאָה יְשׁוּעָה נוֹרָאָה.

ט.

צְרִיף שְׁתִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל בְּרִיאוֹת גּוֹפֶךָ, וְלֹא

תאכל מאכלים מזיקים, כי בנקל לך לפל למשכב, רחמנא לצלן, ולא תהיה לך תקומה, או שתצטרך למסור את עצמך בידי רופא אליל; על-כן החכם — עיניו בראשו, ושומר את עצמו מאד מאד מה הוא אוכל, כדי שלא יפל לידי חלי או לאיזו מחלה, רחמנא לצלן, וכן צריך לבדק את התרופות והרפואות שהוא לוקח, שלא יהיה איזה סם המזיק, ונכון לבדק היטב בשבע חקירות ובדיקות — מה זה, ולא כמו עכשו, שכל סנדלר נותן איזו תרופה ורפואה, ולוקחים את זה, ועל-ידי-זה מזיקים לעצמם יותר ויותר, ובפרטי פרטיות כשנתרבו בעלי שמות, שקורין טאטרים, שקרנים, מפרסמים של שקר ובעלי מופת, שנותנים תרופות של הבל, אשר רק מזיקות; על-כן צריך להזהר ולהשמר מהם מאד מאד, ולא יקח שום תרופה ורפואה, עד שיבדק מה זה, והעקר לסמך רק עליו יתברך, ולבקש ממנו יתברך, שימשיך את כל הרפואות שלו בתוך המאכלים שלו, ולא יצטרך לשום רפואות ותרופות של רופאים ודוקטורים, כי כשאדם זוכה לשמר מה הוא אוכל, אז נמשכות לו כל הרפואות והתרופות בתוך המאכלים שאוכל, ובפרטיות בפשעה שמרבה בתפלה, ומבקש ממנו יתברך, כי תפלה עולה

עַל הַכֹּל; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינֹ מְטֵעָה אֶת עֵצְמוֹ, רַק עוֹסֵק
תָּמִיד בְּתַפְלָה, בְּקִשָּׁה וְשִׂיחָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל פְּרִט
וּפְרִט מִחֲיָיו; אֲשֶׁרֵי לוֹ!

הַקּוֹנְטְרַס הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפַס
לְהַצְלַחַת

כ"ק מוהרא"ש שליט"א
רבי אליעזר שלמה בן מלכה

וּלְהַצְלַחַת הַתּוֹרָעִים
שִׁיזְכוּ לְשֵׁלוֹם בֵּית אֲמוּתֵי וּשְׂמֵחָה
אֲמוּתִית וּנְצֻחִית.
שִׁיזְכוּ לְנִסְוֵעַ לְאוֹמֵן בַּעֲהֲרָה בִּיעֲנוּ
כֹּל הַמְשַׁפְּחָה בְּיַחַד, וְשִׂיתִקְרְבוּ
לְצַדִּיק הָאֵמֶת עוֹד בַּחַיִּים חַיּוֹתָם
וְשִׂיחֵיו בְּרִיָּאִים תְּפִיד.

הקונטרס הקדוש הזה נדפס

לזכות

יהושע דוד בן פרלה הי"ו

רחל בת פסעודה תחי

שיזכו לבריאות הנפש והגוף, נחת, שמחה, ברכה והצלחה, פרנסה טובה, כוחות נפש וגוף, אדיקות ימים ושנים וכל הישועות.

שונית בת רחל תחי

שתזכה לבריאות הנפש והגוף, זיווג הגון, שמחה, שמירה, פרנסה טובה והצלחה בכל.

תעיר עבי בן ציפורה הי"ו

אדוה דינה בת רחל תחי

ליבי בת אדוה דינה תחי

גליה בת אדוה דינה תחי

שירה בת אדוה דינה תחי

שיזכו לבריאות הנפש והגוף, ברכה, נחת, שלום בית, פרנסה טובה, בן זכר, הצלחה, שמירה וכל הישועות.

אברהם אורן בן סוליקה הי"ו

עלכה גלית יהודית בת רחל תחי

שיזכו לבריאות הנפש והגוף, אמונת חכמים, שלום בית אצותי, זרע בר קיימא, פרנסה טובה, שמחה והתחזקות.

הקונטרס הקדוש הזה נדפס
להצלחת
משפחת בן דוד שיחי

ולזכות
רותי חיה בת נזימה תחי'
דרפואה שלמה

אלון בן רונית חי"
לזיווג הגון

אירוס בת רונית תחי'
להצלחה

רונית בת נזימה תחי'
להצלחה

סוד ה' לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצִלָּן

*

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי חַיִּים
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גִּלּוֹ וְצִנּוּה לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצְּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני צפר, קדושים אשר בארץ הקה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כייחסיתי בך: ב אמרת ליהנה אדני אתה טובתי בלעליך: ג לקדושים אשר בארץ הקה ואדירי כל־חפצי־בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל־אסוף נספיהם מדם ובל־אשא את־שמותם על־שפתי: ה יהנה מנת־חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו־לי בנעמים אף־נחלת שפרה עלי: ז אברך את־יהנה אשר יעצני אף־לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יהנה לנגדי תמיד כי מימיני בל־אמוט: ט לבן א שמח לבי ויגל כבודי אף־בשרי ישכן לבטח: י כי לא־תעזב נפשי לשאול לא־תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את־פניך נעמות בימיך נצח:

לב א לְרוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי־
אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־
הַחַרְשָׁתִי בְּלוֹ עֲצָמִי בְּשִׁאֲנָתִי כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי א יוֹמָם וְלַיְלָה
תִּכְבַּד עָלַי יְרֵךְ נְהַפֵּךְ לְשֹׁדֵי בְּחֶרְבְּנִי קוֹץ סֵלָה: ה חֲטָאֹתִי
אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה
וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאֹתִי סֵלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חֹסֵד א
אֱלֹהֵי לְעַת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה א
סֹתֵר לִי * מַצַּר תַּצַּרְנִי רְנִי פֶלֶט תִּסּוּבְּנִי סֵלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ א
וְאוֹרֶךְ בְּדַרְדְּרוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיֶה א כְּסוּם
כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוּם בַּל קָרַב אֱלֹהֵי:
י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בִּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּנֵהוּ:
יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא א לְמַנְצָח מְזוֹמֵר לְרוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־דָּל בְּיוֹם
רָעָה וְמִלְטָהוּ יְהוָה: ג יְהוָה א יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֶהוּ וְאֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו: ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִד
כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֵת בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנּוּנִי רַפְּאָה
נַפְשִׁי כִּי־חֲטָאֹתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מְתִי יְמוֹת וְאָבֵד
שְׁמוֹ: ז וְאִם־כָּא לְרֹאוֹת א שׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ יִקְבֹּץ־אָוֶן לוֹ יֵצֵא
לְחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחְשׁוּ כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי א יִחְשְׁבוּ רָעָה
לִי: ט דַּבֵּר־בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לְקוֹם:
י גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר־בְּסַחְתִּי כּוֹ אוֹכֵל לְחֵמֵי הַגְּדִיל עָלַי
עֲקָב: יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם: יב בּוֹזֵאת

* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

ידעתי כִּי־חַפְצָתָ בִּי כִּי לֹא־יָרִיעַ אִיבִי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי
תִּמְכַּת בִּי וּתְצִיבֵנִי לִפְנֵיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְעַח מִשְׁבִּיל לְבָנֵי־קֶרֶח: ב כְּאֵיל תִּעְרַג עַל־אֶפְיָקִי
מִיָּם בֶּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֱלִיד אֱלֹהִים: ג עֲמָאָה נִפְשֵׁי |
לֵאלֹהִים לֹאל חֵי מְתֵי אָבּוּא וְאַרְאָה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הֵי־תֵהֱלִי
דְּמַעְתִּי לְחֵם יוֹמָם וְלִילָה בְּאֶמֶר אֵלֵי כָּל־הַיּוֹם אִיהָ אֱלֹהֵיךָ:
ה אֱלֹהֵי אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נִפְשֵׁי כִּי אֶעְבֵּר | בְּסֶדֶךְ אֲדָדָם
עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹנֵג:
ו מַה־תִּשְׁתַּחֲוִי | נִפְשֵׁי וּתְהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד
אוֹדְנוּ יְשׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֱלֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוִי עַל־בֶּן אֲזַכְּרֶךָ
מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצֻעַר: ח תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל־מִשְׁבְּרִיךָ וְנִלְיָךָ עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם | י צִנְהָ
יְהוָה | חֲסָדוֹ וּבִלְיָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלָה לֹאל חֵי: י אוֹמְרָה |
לֹאל סְלַעֵי לְמָה שְׂכַחְתֵּנִי לְמַה־קִּדְרֵי אֱלֹהֵיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב:
יא בְּרִצָּח | בְּעֲצֻמוֹתֵי חֲרָפוֹנֵי צוּרֵי בְּאֶמְרָם אֵלֵי כָּל־הַיּוֹם אִיהָ
אֱלֹהֵיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּחֲוִי | נִפְשֵׁי וּמַה־תְּהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי
לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְעַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְּתָם בְּשִׁלַּח שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאִיבִי | אֱלֹהֵי מִמְתַּקוֹמִי
תִּשְׁבְּבֵנִי: ג הַצִּילֵנִי מִפְּעֵלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דְמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי
הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשֵׁי יְגוּרוֹ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתֵי
יְהוָה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה לְקַרְאתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה
יְהוָה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם
אֶל־תַּחַן כָּל־בְּנֵי אֹן סְלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יְהִמוּ כַּפְּלָב

ויסובבו עיר: ח הנה | וביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם
 כִּי־מִי שָׁמַע: ט ואתה יהוה תשחק־למו תלעג לכל־גוים: י עזו
 אליך אשְׁמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי
 אֱלֹהִים יְרַאֲנִי בְּשַׁרְרֵי: יב אֶל־תַּהַרְגֵם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיעַמוּ
 בַּחֲלִידָה וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חֲטֹאת־פִּימוּ דַבְר־שְׁפָתֵימוּ
 וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כֹּלָה בַחֲמָה כֹּלָה
 וְאִינָמוּ וְיָדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשַׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סְלָה:
 טו וַיִּשְׁבוּ לְעָרֵב יְהוּמו כִּכְלָב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הַמָּה יַנְיַעוּן
 לְאֶכָל אֶס־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנו: יז וְאֲנִי | אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאֲרַנֶּנּוּ לְבַקֵּךְ
 חֲסִדֶּךָ כִּי־הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר־לִי: יח עֲזִי אֵלֶיךָ
 אֲזַמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א למנצח על־ ידותון לאסף מזמור: ב קולי (* אֶל־
 אֱלֹהִים וְאֶעֱקֹקָה קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם
 צָרָתִי אֲדָנִי דִרְשָׁתִי יָדִי | לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאֲנָה הִנָּחַם
 נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַפֵּף רוּחִי
 סְלָה: ה אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינֵי נַפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי
 יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם־לִבִּי
 אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנֹת | אֲדָנִי וְלֹא־יִסֹּף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאָפֶס לְנִצַּח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר:
 י הַשְׁכַּח חַנוּת אֵל אֶס־קַפֵּץ בְּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמַינ עֲלוּן: יב אֲזַכּוֹר מַעַלְלֵי־יָהּ כִּי־אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֹאֵד: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל־פִּעֲלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים
 בַּקֶּדֶשׁ דִּרְכֶּךָ מִי־אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל

(* כאמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

עשה פלא הודעת בעמים עז: טו גאלת בזרוע עמך בני-
 יעקב ויוסף סלה: יז ראוך מים | אלהים ראוך מים יחילו אף
 ירגזו תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים אף-
 חצציד יתהלכו: יט קול רעמד | בגלגל האירו כרקים תבל
 רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרךך ושבילך במים רבים
 ועקבותיך לא נדעו: כא נחית כצאן עמך ביד-משה ואהרן:

צ א תפלה למשה איש-האלהים אדני מעון אתה היית לנו
 בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל
 ומעולם עד-עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד-דבא ותאמר
 שובו בני-אדם: ד כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
 ואשמורה בקלח: ה זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף:
 ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: ז פירכלינו באפך
 ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור
 פניך: ט כי כל-ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמור-הנה:
 י ימי-שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת | שמונים שנה
 ורהבם עמל ואון פירגז חיש ונעפה: יא מי-יודע עז אפך
 וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו בן הודע ונבא לבב חכמה:
 יג שובה יהוה עד-מתי והנחם על-עבדיך: יד שבענו בבקר
 חסדך ונרגנה ונשמחה בכל-ימינו: טו שמחנו פירות עניתנו
 שנות ראינו רעה: טז יראה אל-עבדיך פעלך ותדרך על-
 בניהם: יז יהי | נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידנו בוננה
 עלינו ומעשה ידנו בוננהו:

קה א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
 ב שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-נפלאותיו: ג התהללו
 בשם קדשו ישמח לב | מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו

בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְדוּ: ה זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתּוֹ
 וּמִשְׁפָּטֵי-פִיו: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר
 צִוָּה לְאַלְף דָּוָר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
 י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לְךָ
 אֲתָן אֶת-אָרֶץ-כְּנָעַן כָּבֵל נְחֻלְתְּכֶם: יב בְּהִיוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר
 כְּמַעַט וְנָרִים בָּהֶ: יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם
 אֲחֵר: יד לֹא-הִנִּיחַ אֲדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים:
 טו אֶל-תִּנְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְנִבְיָאֵי אֶל-תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רַעֲב
 עַל-הָאָרֶץ כָּל-מַטְהַרְלָחִים שָׁבָר: יז שְׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעֹבֵד
 נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנָו כַּפָּבֵל רָגְלוֹ בְּרוֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
 בֹּא-דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צִרְפָּתָהּ: כ שְׁלַח מַלְאָךְ וַיִּתִּירָהוּ מִשָּׁל
 עַמִּים וַיּוֹפְתָהוּ: כא שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל-קַנְיָנוֹ:
 כב לֵאמֹר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ וּזְקָנָיו יִחַבֵּם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם
 וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאָרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצְרַיִם:
 כה הִפְדָּ לָבֶם לְשָׂנֵא עַמּוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו: כו שְׁלַח מִשָּׁה
 עֲבָדוֹ אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בְּחַר-בוֹ: כז שְׁמוֹ כֶּם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו וּמִפְתִּים
 בְּאָרֶץ חָם: כח שְׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּ
 אֶת-מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דְּנָתָם: ל שָׁרִץ אֲרָצָם צִפְרָדַיִם
 בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עֲרֹב בְּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גִּשְׁמֵיהֶם כָּרָד אֵשׁ לְהַכּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיִּדַּ גִּפְנָם וּתְאֵנָתָם
 וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבֶּה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
 לה וַיֵּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיִּדַּ
 כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם: לו וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף
 וַזָּהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו פּוֹשֵׁל: לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם מִיִּגְפוֹל
 שְׁחָדָם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּ וְאֵשׁ לְהַאִיר לְיִלְהָ:

תקון הפללי

מ שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם: מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: מב כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן לחם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור | ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על-נהרות | בכל שם ישבנו גם-בכינו בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלנו שובינו דברי-שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני | לחכי אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלם על ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה: ח בת-בכל השודדה אשרי שושלם-לך את-גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפץ את-עלליך אל-הסלע:

קנ א הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו ברב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: ד הללוהו בתוף ומהול הללוהו במנים וענב: ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוכ ביהוה שכוח עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: